

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2007-1530-132
Sagsbeh.: HEB
Fil-navn: SUU spm. 688

Besvarelse af spørgsmål nr. 688 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 23. august 2007

Spørgsmål 688:

"Ministeren bedes oplyse hvilke opgaver sygeplejersker i henhold til bekendtgørelsen fremover kan udføre selvstændigt og hvilke opgaver de ikke længere kan udføre selvstændigt, men som de har kunnet hidtil."

Svar:

Som nævnt i mit svar på spørgsmål 685 kan sygeplejersker ikke selvstændigt udføre lægeforbeholdt virksomhed som eksempelvis operative indgreb.

Ved det udkast til bekendtgørelse om kosmetisk behandling, Sundhedsstyrelsen har sendt i høring, udvides lægeforbeholdt virksomhed til også at omfatte ikke-operative indgreb i form af blandt andet visse former for peeling af huden og behandling med laser og IPL, jf. nærmere bekendtgørelsesudkastets §§ 4, 6 og 7.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at det fremgår af de høringssvar, som Sundhedsstyrelsen har modtaget i forbindelse med høringen over udkastet til bekendtgørelse om kosmetisk behandling, at sygeplejersker, så vel som personer uden sundhedsfaglig autorisation, har foretaget IPL- og laserbehandling på såvel kosmetisk indikation som på terapeutisk indikation (sygdomsbehandling).

Det fremgår af §§ 1 og 2 i bekendtgørelse nr. 169 af 1. juni 1954 om anvendelse af visse former for diathermi samt ultralydsapparater (diathermibekendtgørelsen), at det er forbeholdt læger at anvende diathermistrømme (højfrekvente, forholdsvis lavspændte elektriske vekselstrømme) i form af en nål, kugle, slynge eller lignende eller kortbølgediathermiapparater, der arbejder med en frekvens over 3000 Mhz, til fjernelse af svulster, vorter, modermærker, tatoveringer og lignende. Elektrokoagulation til fjernelse af generende hårvækst (epilation) er dog tilladt.

Sundhedsstyrelsen har orienteret mig om, at diathermibekendtgørelsen ikke finder anvendelse på det kosmetiske område, da bekendtgørelsen har hjemmel i lægelovens § 25, stk. 2, som vedrører sygdomsbehandling. Sundhedsstyrelsen har, hvis styrelsen har fået viden herom, håndhævet bekendtgørelsen i de tilfælde, hvor ikke-læger har foretaget sygdomsbehandling med elektrisk

apparatur, herunder med IPL og laser. Det er således Sundhedsstyrelsens vurdering, at diathermibekendtgørelsen omfatter sygdomsbehandling med laser og IPL, men den endelige afgørelse af, om dette er tilfældet, ligger hos domstolene.

Det fremgår af § 4, nr. 23, i det udkast til bekendtgørelse om kosmetisk behandling, Sundhedsstyrelsen har sendt i høring, at alle former for kosmetisk behandling med IPL og laser er forbeholdt speciallæger i dermato-venerolog. I henhold til bekendtgørelsesudkastets § 10, stk. 3, kan der anvendes sygeplejersker som medhjælp til fjernelse af hår og kar samt ved non-ablative (milde) rynkebehandlinger med laser og IPL, herunder også ved forundersøgelse af patienten og valg af behandling (stille indikation).

Det er Sundhedsstyrelsens opfattelse – en opfattelse jeg er enig i – at sygeplejerskers adgang til at medvirke ved behandlingen med laser og IPL ikke er ændret betydeligt, idet forundersøgelse og valg af behandling som tidligere kan delegeres fra den ansvarlige læge til en sygeplejerske. Retstilstanden er ændret således, at sygeplejersker efter ikrafttræden af bekendtgørelse om kosmetisk behandling alene må fjerne kar og hår samt foretage non-ablative rynkebehandlinger med laser og IPL. Derudover ændres retstilstanden i forhold til, hvilken læge der skal være ansvarlig for behandlingen.

Andre behandlinger med IPL og lasere, f.eks. moder-mærker, akne mv., er sygdomsbehandling, og er dermed – som tidligere – forbeholdt læger at udføre.

For så vidt angår injektioner, har sygeplejersker alene hidtil kunne foretage disse som medhjælp for en læge, jf. mit svar på spørgsmål 685. Retstilstanden for sygeplejersker vil således ikke ændre sig efter ikrafttræden af bekendtgørelse om kosmetisk behandling. Ændringen foregår på lægeniveau, idet Sundhedsstyrelsen i udkastet til bekendtgørelsen om kosmetisk behandling angiver, at det er en speciallæge eller en læge med dokumenterede, relevante kvalifikationer, der skal tage ansvar for sygeplejerskernes arbejde, i modsætning til tidligere, hvor en hvilken som helst læge kunne tage ansvar for behandlingen.

Sundhedsstyrelsen har orienteret mig om, at styrelsen på baggrund af høringssvarene har besluttet at lade injektioner af ikke-permanente fillers være omfattet af bekendtgørelsens § 10, stk. 3, således at sygeplejersker med dokumenterede, relevante kvalifikationer kan indsprøjte ikke-permanente fillers som medhjælp for en læge, herunder også foretage forundersøgelse af patienten og vælge behandling. Det er dog herved forudsat, at sundhedspersonen ved registreringen af den kosmetiske virksomhed oplyser, hvilke ikke-permanente fillers, der bruges.